

Передплата
 на «РУСЛАНА» вносять:
 в Австрії:
 на цілий рік . . . 20 кор.
 на пів року . . . 10 кор.
 на чверть року . . . 5 кор.
 на місяць . . . 1-70 кор.
 За границею:
 на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш млости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — з Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских св'ят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровского (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсіланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Нагле внесене про відокремленє Галичини.

(X) Як ми вже звіщали, вийшло ві второк в посольській палаті нагле внесене шенерерівця Штайна, а позаяк Вольф не хотів позаду своїх давних товаришів оставати, перемінив і він своє внесене в нагле і тим способом відбула ся розправа над сими обидвома внесеними разом. Ціль обидвох сих внесень зовсім ясна, як ми вже також зазначили, а іменно нагромаджене нових трудностей і перепон для виборчої реформи, щоби її ударемнити. Ми також і про се вже згадували, як не тільки польські дневникарі але провідники польского кола гр. Дзедушицкий, Абрагамович, Гломбінський і ин. водять ся за пид боки і переговорюють з Штайнами і Вольфами, як Вольф робить у своїй всенімецькій великодушности всепольским політикам уступки і вигляди на здійсненє їх ідеалів всепольских з підмогою відокремлення Галичини, а одинокою понукою до всего того є поваленє ненависної провідникам кола а також февдальній і вірноконституційній шляхті виборчої реформи.

Розправа над внесеними Штайна і Вольфа виявляла наглядно, як ті, що доси засадничо голосували проти всякого внесеня, яке виходило із всенімецького табору, нині опинили ся їх союзниками

і піддержують їх своїми голосами. А се тим яскравіше впадає в очи, позаяк Штайн в промові своїй ві второк зовсім виразно і рішучо виявив, до чого має довести їх змаганє, іменно до злуки західно-австрійских країв з державою Гогенцолернів.

Мимо тої ясної вияви Штайна довела злоба против виборчої реформи представників великої власности, котрі доси все виступали яко оборонці державних і династичних інтересів, до того, що они устами Сільва-Таруки, гр. Дзедушицкого і гр. Штірґа заявили ся за нагlostю внесень Штайна і Вольфа, хоч міністер президент Гавч безпосередно після промови Штайна коротко але рішучо і з притиском заявив, що правительство вважає сї внесеня лише яко вплив партійно-політичних змагань, а стоячи на становищі одноцілости державної будівлі під ніякими услів'ями не вдоволить вимогам внесень Шенерера, Штайна і Вольфа.

Побіч Всенімців станули отже тепер в рішучій і яскравій опозиції проти правительства, як давно вже не бувало, шляхта февдальна, польська і вірноконституційна.

Іменем руского клубу дуже горячо промовляли проти відокремлення Галичини і викликали велике вражінє пп. Роттер

манчук і Василько, а іменем польских людовців зложив заяву проти згаданих внесень п. Райтер. Замітно однак, що й в колі польским, котре підчас промови Штайна відбувало засіданє, виявила ся значна опозиція против внесень, а іменно п. Роттер рішучо нап'ятував коншахти провідників кола з найзавзятішими гакатистами німецькими, котрі компромітують політику кола і за п. Роттером освідчило ся в колі 18 голосів проти згаданих внесень.

Вже вівторок, коли поставлено внесене, щоби перервати дальшу розправу над згаданими внесеними Штайна і Вольфа, щоби приступити відтак до вибору комісії виборчої, можна було мати образ двох супротивних собі таборів, противників і прихильників виборчої реформи, а іменно проти відроченя розправи і вибору комісії голосували всенімці, польске коло, ческі февдали і вірноконституційна шляхта, разом 96, а за відроченем розправи і вибором комісії виборчої голосували всі інші сторонництва, разом 166. Таким способом переведено вівторок вибір комісії виборчої а розправу над внесеним про відокремленє Галичини докінчено в середу.

Політичний огляд.

Виборча реформа зворушила всі політичні сторонництва аж до са-

В. Маслян.

„СН҃ОРИ“

Повість Володислава Ст. Реймонта;
 Варшава 1904.

(Дальше).

3.

З сюжету самого оповіданя бачимо, що автор, поставивши на повісти своїй надпись «Сн҃ори» мав гадку писати лиш про мужиків і їх жите, а думку сю перевів в діло справді майстерско. Всього, що стоїть відсторонь тої сірої мужицкої буденьщини, що з тим житєм не лучить ся, не входячи в круг мужицких інтересів, полишив автор на боці.

Его займає аналіза життя сеї верстви, що живучи з покояніку своїм робом, уважає сьвітогляд і круг свого ествованя за сьвятиною, до якої не кождому приступ вільний. Над сьвятиною сею видніє сувора містична пересторога «Noli me tangere».

Польський мужик, як взагалі кождий мужик — розуміє се аж надто добре, що наколи земля є его кормитель-

кою, жерелом его побуту, треба заходити ся, щоби се жерело не лиш не висихало, але більшало і ширшало. В тім напрямі веде ся майже в кождім селі і майже у всіх краях часто не слідна, але сувора і тверда борба. Мимо всю ідилічність і весь патріархалізм зовнішного поведеня, велика а часто груба сила матеріалізму доводить в тих сферах чи раз до страшних, неминучих конфліктів. Матеріалізм сей запропащує любов дітий до родичів, остогиджує родичам дітий і він також витворює в людових сферах той аристократизм, задля якого кастовість богача відпихає від себе з брутальною, безглядною силою всю бідноту і кождого, кому рука долі, рука поводженя і добра не поблагословила. Славянська вдача, себ то прямованє до ествованя індивідуалістичного: если працювати — то для себе, если жити з ґрунту, то лиш із свого, хоч би прийшло ся видерти его в рук рідним батькам-зробкам — отсе найтрівкіші тайни селянсько-мужицкого побуту і мужицких ідеалів.

Автор розуміє і знає ті ідеали. Вім

підхопив їх на горячім учинку. З безмілосерним реалізмом, з нагою правдою подає він цілу безліч таких епізодів. Батьки, що навикли до заряду, не радо випускають керму майна із своїх рук. Знають они, що їх жде, коли від тої керми відступлять, але і діти розважають по свому. До ґаздівства треба передовсім рук. Чим ті руки міцнійші і кризпші, тим они вартнійші. Обезсилених родичів уважає ся непотрібами.

Внуки роблять се з батьками, що батьки робили з їх дідами. Записати чи віддати ґаздівство дітям, значить вийти по якимсь часі на жєбри, або стати попихачем у колишній своїй хаті.

Якже гірко відпокутувала за свою доброту, за відступленє дітям землі і Ягустинка. Не менше солодко зітхає ся батькови Анткової Ганки. Ні доброго слова, ні доброї страви, ні одежини нема для старого, він попихач та єще який. Навіть ся добра людина — Ганка не може стерпіти, що старий батько не має сили прикрити добре яму з бульбами. Такі, що у них більше амбіції чи тайного жалю, покидають рідне село,

мого дна. Коли бачимо такі дивогляди, що Поляки подають руку Всенімцям, а вірноконституційна власність голосує за внесенем німецьких ірідентистів, то і не диво, що також Чехи, хочаки визискати для себе нову ситуацію, бажають помирити ся з Німцями, щоби в ними поділити між себе централістично-економічне пановане над австрійськими краями. Така іменно тенденція проявляє ся в виданій д-ром Крамаржом брошурі «Коментарі до чеської політики», яка наробила чи мало сензації в парламентарних кругах Речник чеського клубу заявляє ся федералістом. Після переведення реформи в напрямі правительственного проєкту, представляє собі Австрію як державу, поділену на чотири групи: на німецькі альпійські краї, на краї чеської корони, до яких зачислює і Шлезк, на Галичину і Буковину і вкінці на полуднево-славянські краї. Кожда з сих груп управляє ся зовсім самостійно, маючи намісників відвічальних перед соймами. Спільний парламент був би тільки для ухвал в справах мілітарних, тарифових, валютних, вкінці для торговельних і промислових законів. Та в тих справах повинні іти Німці з Чехами завсїгда в згоді і тоді они мали би в тих загально-державних справах цілковиту перевагу над рештою слабших, щоб не сказати, «менше вартних народів».

Др. Крамарж опирає свої виводи на відношенню державних податків, з яких 54½% платять Німці, 22·07% Чехи, 8·57% Поляки, 5·93% Русини, 3·80% Словенці, 2·86% Італійці, 1·33% Далматинці, 0·52% Румуни. Хто дає більше державі, сей мусить мати в ній ліпшу позицію, щоби міг давати. Тож центральні власти повинні обсаджувати ся Німцями і Чехами і тим способом обом народам запевнити економічний провід в цілій державі.

Очевидно, що такий план обчислений на систематичне кривджене інших країв на економічнім поли, признаючи їм ролю пасивних, консумуючих ринків для німецько-чеської промисловости.

В справі послідної ради угорских щоби не лізти дітям в очи. Так робить стара Агата. На своє обіствє вертає она лиш в порі найтяжшої весняної роботи. На осїнь і зиму, коли не треба тільки рук до праці, а кожда губа тягаром в хаті їди, стара мамо, в сьвіт за очи. Згинеш між чужими, то згинеш. Чужі люди ще й поховать, а в дома буде лекше, бо похорони коштують!

На таку мораль нема поради, нема лікарства. Не запобігне сему душпастир, не порадить власть. Страшне звичаєве право стоїть понад всі кодекси. Хто поневільно уступити не хоче, на се спосіб найде ся. Можна постарати ся о раньші слези над домовиною знемічнїлого батька, або обезсиленої матери. Чи доведе до сего зелїзний кулак сина, або кольба побережника, всьо одно. Син знає, що і з ним колись буде те саме, а діти так віддвяхать ему, як він батька. Чи ж се не мужицка льогіка і мужицка *двухт*.

(Дальше буде).

міністрів у цїсаря подає Pest. Lloyd деякі подрібци. Монарх відкриваючи засіданє, завїззав міністрів, щоби они зовсім отверто і щиро висказали свою думку, бо того вимагає поважне положенє. Крістофі, Ляній і міністер гонведів заявили ся за розписанем виборів в конституційнім речинци, а всі прочі спротивились тому. Они мотивували своє становище тим, що тепер вже вертають урядники до своїх обовязків; коли би однак при нових виборах побїдила знову коалїція, то дисциплїна межи урядниками ослабла би знову. Монарх вислухав всіх, а відтак сказав, що застерігає собі рішенє, котре подасть до відомости кабінету через єго президента. Кажуть отже, що скоро монарх заявить ся против розписуваня нових виборів на Угорщині, то правительство видасть манїфест, в котрїм умотивує се рішенє, а рівночасно появить ся також манїфест коалїційних партій.

Француска газета «L'Indenpedanc-Belge» докладно сповіщає про суперечку між Туреччиною та Перзією за границу. Ся справа тягне ся ще від 1848. року, коли Турки і Перзи зробили умову, до якої їх примусили Росія і Англія. Після сеї згоди була призначена комісія, що складалась з заступників Туреччини, Перзії Росії і Англії. Ся комісія мала сказати, яка частина спірної граничної землі належить до Туреччини, а яка до Перзії. Алеж турецкі і перські заступники ніяк не могли погодитись. Тоді російський і англійський уряди наказали своїм заступникам виміряти спірну землю. Виявилось, що спірна земля завдовжки 1225 верст, а шириною від 35 до 70 верст. Отжеж держави посередницї рішили, що всі землі на схід від спірної частини належать до Перзії, а на захід Туреччини. Одначе ледве в 1869. році Турки і Перзи на сї постанови пристали. Они погодились на тому, щоб і Туреччина і Перзія до якогось часу, поки не буде знайдено певної границї, володіли тою частиною спірної землі, яка була в кождої з них до сеї умови. Зверх того они умовили ся, що колиб на границі счинили ся якісь суперечки, то заступники турецкий і перський повинні старатись поладити сї суперечки. А якби не змогли сего зробити, тоді повинні звернутись до своїх урядів, які тоді посилати муть комісію. Отжеж Туреччина зовсім не додержувала сеї умови. Она не тільки захопила спірну землю, але загарбала також безпечно перські землі, ще далі на схід від визначеної державами посередницями лінії. Недавно перський уряд звернув ся до Туреччини, домагаючись віддати Перзам усї захоплені від них землі, та скликати комісію, щоб виправити границу. На се турецкий уряд відказав, що всі землі належать йому і що Туреччина нічого Перзії не поверне. Француска газета дивує ся, що Турки, які мають стільки клопоту з Македонцями та арабским повстанем, зачіпають ще Перзію. Се поясняє ся тим, що тепер европейські держави заняті справою Марока, та російськими подїями і Туреччина може поводитись, як її до сподоби, не боячись їх. Перзи запевне звернуть ся за помочю до інших держав, а поперед усього до

Росії і Англії, що найбільш зацікавлені перськими ділами. Вже давно російський і англійський уряди намагають ся перетяти кождий на свій бік перських урядовців, щоб згодом захопити всю країну. Але Перзи добре розуміють, що сї держави не зможуть без сварки її поділити, а тому Перзії не скоро погрожує небезпечність від них, а Туреччина вже захопила тай ще може захопити частину перської землі.

Замітки до розправи про відокремленє Галичини.

Розправа переведена вівторок і в середу над внесенем Шенерера і Вольфа про відокремленє Галичини і вислїд голосованя над ними кидають яскраве сьвітло на політичні відносини в Австрії. А щоби належно зрозуміти і оцінити сучасні політичні відносини в Австрії, треба передовсім усе мати на тямцї, від кого і в якій цілі вийшли наглї внесеня на відокремленє Галичини. Чеський посол др. Страньський дуже влучно вказав на те, що сї внесеня мали метою демонстрацію а при тим також ударемненє виборчої реформи. А вжеж загально відомо, в якїм напрямі демонструють всенімці, від котрих вийшли сї наглї внесеня на відокремленє Галичини, бож недавно і міністер-президент в своїй промові виразно вказав на те, що всенімці змагають до розбитя монархії Габсбургів, а до того самого і они зовсім виразно і явно признають ся і висловив їх речник в розправі над сими внесенями, п. Штайн, що они бажають дістати ся під владу Гогенцолернів. Отже обидва сї внесеня мали виразну і недвозначну ціль демонстрації проти державної цілости і династії, а при тим також перепутанє всіх тих трудних справ державно-правних з виборчою реформою, щоби їх ударемнити.

Сеї виразної цілі не зможуть закрити авї заяви всенімецьких речників, що они бажають відокремленя Галичини, щоби могли голосувати за виборчою реформою, запевнивши собі поперед німецьку більшість в будучій державній радї, не зможе закрити сеї цілі і заява гр. Сільви-Таруки, що єго клуб тому є за нагlostию внесенє всенімецьких, бо др. Герольд за пізно зголосив своє внесенє на ревізію конституції (се внесенє було вже відоме чеським фєвдалам перед голосованем над всенімецькими внесенями!) не зможе закрити сеї цілі також заява гр. Дїдушицкого, що нібито правительство само виточило на дневний порядок питанє конституційне, отже тому коло башає тепер обговорити і рішити справу розширеня автономії Галичини чи т. зв. відокремленє її. Всї ті маскованя не помогли нічого, бо тут виразно вилазило, як то кажуть, шило з мішка, що як всенімці з боязни перед славянською більшістю, так польска, фєвдальна і вірноконституційна шляхта з боязни перед утратою своїх привілеїв і свого верховладного становища користували ся сими внесенями, щоби тим ударемнити виборчу реформу. Отся боязнь, отся ненависть до виборчої реформи і правительства, котре внесло сю реформу довела більшість кола, фєвдальну і вірноконституційну шляхту, отже всіх тих, котрі доси себе вважали і прославляли підпорами престола, династії і держави, подати руку тим живлам, котрі явно голосють розбите Габсбургської монархії і злуку австрійських країв під кермою Гогенцолернів! Голосованем над сими внесенями показали отже ті сторонництва, що они хотять бути підпорою держави лише тоді, коли задержать свої застарілі привілеї, наколи автономія буде лише для них самих корисною, а не буде участю широких верств народних. А треба додати, що сю краску свою показали ті під-

пори державности як раз в тій хвилі, коли у привілейовані вельможі мадярські довели другу половицю монархії до такого важкого занепаду і пересилена як раз також задля своїх особистих верховладних змагань і привілеїв. Дводнева розправа над всенімецькими внесеннями, вислід голосованя і угрупованя стороництва виявили наглядно, що хиткі є ті підвалини, на котрих монархія опирала доси своє встановленя, що се була лояльність на відповідженя і що треба монархію оперти на широкіх підвалинах народних, до чого змагає іменно виборча реформа як сегобіч так і тогобіч Литави. Певно, що правительство одно і друге чимало ще мати ме трудностей і перепон, щоби перевести сю реформу, але можна сподівати ся, що всі ті трудности і перепони дасть ся одоліти, а тоді монархія відродить ся на нових основах.

Але сі дводневі розправи і голосованя над всенімецькими внесеннями повинні також бути записані в живій памяти руского народу а не менше і в памяти широких верств народних Поляків.

Др. Странський справедливо в річі своїй звернув ся до польского кола з запитанем. «Скажіть з рукою на серці, чи Галичина не має вже тепер окремишого становища в Австрії, чи она правлена з Відня? Ми би радо заміняли ся з вами. Таж ви маєте, як не повну, то бодай велику часть автономії, маєте своїх урядників, судий, старостів. Чи намісником у вас Німець, або президентом апелляції, дирекції скарбу, почт і всіх начальних місць? Маєте отже окремише становище а ліпшого вам Штайн не дасть». Дальше нагадав др. Странський, що внескодавці як раз є речниками тої держави, котра справила Полякам Вжесню і се було би зрадою на власнім народі і Славянстві, колиб польска рука підняла ся за внесеннями з такого табору поставленими.

Одначе гр. Дідушицкому і его товаришам розходить ся як раз о поваленя виборчої реформи і таку автономію Галичини, де би привілей теперішнього верховладного стороництва польского були повик обезпечені, а крім того, щоби до сойму перенесено всі національні справи, щоби та соймова більшість без впливу центрального правительства могла рішати про рускі справи після своєї необмеженої волі і думки, ніким не спинювана з Відня.

Треба одначе тут зазначити, що весь руский нарід одиодушно противний відокремленю Галичини і розширеню автономії, котра би засуджувала руске населеня на безнастанну майоризацію, що проти сего заявили ся всі рускі послы а крім того відсунуло ся від голосоваая демократичне стороництво і аграрне centrum в колі та польскі людовці. Така автономія і таке відокремленя, яких бажають гр. Дідушицкий, др. Гломбінський і товариші, не є потребою аві руского аві польского населеня Галичини і проти того змаганя будуть рішучо бороти ся широкі веретви руского і польского народу в Галичині. Спокій і примиреня обидвох народів може спричинити лише повна національна і політична рівноправність, до якої веде дорога виборчої реформи.

3 державної ради.

Комісія виборчої реформи.

З засідань палати послів перенесло ся загальне заінтересованя до засідань комісії виборчої реформи, в якій дальше дискутує ся правительственне предложеня. На вчерашне перше засіданя сеї комісії, явне для всіх послів, прибуло дуже багато послів з ріжних стороництва. Отворив засіданя з титулу старшини віку пос. Абрагамович і візвав ві-

браних до вибору провідника. Вибрано радника двора пос. Мархета 27 голосами против 17, які впали на пос. Штайнера. Першим заступником вибрано пос. Пльоя, а пос. Жачек остав в меншости; на другого заступника вийшов при тіснійшій голосованю пос. Мальфаті. Секретарів вибрано через аклямацію. По уконституованю розвинула ся довша дискусія над способом відбуваня нарад. Пп. Крамарж, Странски, Сустершиц домагали ся щоденних засідань; пос. Штайн жадав виїмки на понеділки і суботи, що і ухвалено. П. Сустершиц вносить просити президента гр. Феттера, щоби повні засіданя палати відбували ся тільки у вівторки і пятниці — і се ухвалено. В сей спосіб комісія буде два дни в тижни відбувати вечірні засіданя, а два (середа і четверги) по два денно, так що тижнево відбуде шість засідань. Вкінці ухвалено допустити на засіданя комісії стенографів.

Провідник пос. Мархет оповістив, що вже порозумів ся з президентом Феттером, який обіцяв, що засіданя палати будуть відбувати ся тільки два рази на тиждень і тревати муть тільки до 4 год. пополудни. Відтак по переведеній дискусії, на представленя президента міністрів, ухвалено, що комісія виборчої реформи не буде радити рівночасно з крайнім соймом, який небавом збере ся.

Пристаюючи до мериторичної дискусії пос. Ончул перший заняв слово і предложив плян, щоби для зрівноваженя впливу зрівнати число німецько-італійско румунських послів зі славянськими. В сій цілі пропонує збільшити число мандатів о 55 і розділити 240 межі славянські а 240 між неславянські народи. Бесідник просить взяти его комбінацію за основу компромісу. — Пос. Кайзер вважає доконечною зміну розділу мандатів, бо в предложеню імпугнують Німцям становиско, яке они аві зі згляду на свою національність, аві австрийско-державне становиско не можуть заняти. Обчисленя Ончула називає одностороннім і некорисним для Німців. — Пос. Старжинський в довгій виводі доказує потребу зміни конституції і розширеня автономії, якій загрожує загальне право голосованя, яке, як досвід показує, авісгди доводить до зміцненя централізму. Пропонує задержаня курий з помноженем мандатів 5 ої курий аві до $\frac{1}{3}$ загального числа, заступництво заводових корпорацій, делегованя послів соймами і інші комбінації, а вкінці виказує комплікації на всяких полях культурних і адміністраційних з причини централізму, які домагають ся переведеня децентралізації через розширеня автономії.

На пополудневім засіданю промовляли пп. Хоц, Паріс, Гесман, Дідушицкий і Демель, полемізуючи головно взаїмно з собою, однак не вказуючи жадних реальних способів для розв'язаня тої квестиї, на яку засадничо всі годили ся, с. є на загальне голосованя.

Слідуюче засіданя комісії нині о 5 год. по полудни.

— Від Адміністрації. На почтових опоясках нинішнього числа виписано в коронах висоту залягаючої передплати по день 14. н. ст. цвітня с. р., або зазначено день, поки сягає заплачена передплата. Довжних передплатників просимо вирівнати залеглість сейчас по першій, бо инакше здержимо їм дальшу висилку часописи і передамо їх спис нашому адвокату до дальшого урядованя.

НОВИНИ.

— Календар. В суботу: руско-кат.: Кирила ерусалим.; римо-кат.: Бальбіні. — В неділю: руско-кат.: Хризанта і Дарії; римо-кат.: Ноля.

— Репертоар „Руского народного Театру“ у Львові. (Саля „Jad Charuzim“ — ул. Бернштайна).

В суботу дня 31. с. м. «Безталанна» драма в 5 діях, Карпенка-Карого. Виступ п. М. Заньковецкої.

В неділю дня 1. цвітня «Суєта» комедія а 4 діях Карпенка-Карого. Виступ п. М. Заньковецкої.

— Виділ Тов-а ов. Ап. Павла оповіщує: Реклекції для мужескої інтелігенції відбудуть ся в церкві духовної семінарії при ул. Коперника ч. 36 на днях від 2. до 7. цвітня с. р. кожного дня о год. 6. і пів вечером — о. М. Галант, секретар.

— Посол др. Длужанський, котрий не хотів вступити до Руского клубу, коли з ним злучили ся послы Барвінський, др. Гладишовський і Пігуляк, а остав дальше в Славянським Союзі, був вівторок приневолений вступити з Слав. Союзу, позаяк голосував в польским колом, а не по мысли ухвали Слав. Союзу. Др. Длужанський робив уже давніше заходи, щоби его прийняти до польского кола, а хоч до него формально ще не належить, іде при всіх нагодах після указу польского кола. Та мимо того навіть польске коло, яке польске, надумує ся, чи прийняти такого ренегата і ще не рішило нічого що до его прийнятя! підчас голосованя п. Длужанського за відокремленем Галичини кричали на него в палаті: св... , хрунь, рило і т. п.

— 3 руско народного театру. Продана а речена, оп. Сметани, дала нагоду виказати, що наша театральна дружина на поли поважнійшій навіть музики може з успіхом зложити ся на зовсім вдатний ансамбль. У вчерашнім представленю, удачнім так підкасовим, як і артистичним зглядом, визначив ся передовсім п. Газк, як вишколений співак зі сьвіжим, приємним і вирівнаним голосом. Головну свою арию мусів повторити на невмовкаючі домаганя публики, а взагалі вражала мило ся легкість та свобода тону, з якою співак трактував свою партію. Дуже добре диспонуваня була п-ні Рубчакова і зібрала спору пайку заслужених оплесків. Знаменитим під зглядом гри, як і співу був п. Рубчак, а в менших партіях заслужились добре для доповненя удачної цілости п-на Рубчаківна, пп. Костів і Леонтович. Хори держали ся добре, за те «балет» якось перемішав ся. — Завтра в суботу відновленя драма Карпенка Карого «Безталанна», в якій попри знаменитих артистів пп. Садовского і Заньковецкої виступить також вперве п-на Левицка, новозаангожована артистка з України.

— Поступ, науково-популярний тижневник, видаваний в Коломиї під редакцією д-ра Леся Кульчицкого, перестав виходити по трілітнім встанованю. «Поступ» був дуже добре редактований і заслугував в повній на прихильність нашої суспільности. Та дарма — не займав ся політикою і не поміщував образків — тому упав.

— 3 Тов-а „Бандурист“. Отсим подає ся до відомости, що в середу дня 4. цвітня о 4 год. по полудни відбудуть ся надзвичайні загальні збори в локалі «Бояна». — У всяких справах до «Бандуриста» просить ся відносити ся до виділу на руки голови тов. Ів. Тиховского ул. Марка ч. 8. II поверх.

В Дрогобичи буде дня 1. с. м. концерт в

честь Т. Шевченка. Устроєм концерту займає ся «Дрогобидький Боян». Початок о год пів до 8.

В Кутах п. Чер. заснувала ся «Руска Бесіда». Перші сходи членів будуть 1. цвітня о 6. год.

— 3 сокілського жита. Львівський «Сокіл» має попри 268 пожарних філій по селах і місточках також 15 гімнастичних філій, з яких дві в Калуші і Тереволі засновано сего року. З давних гімнастичних філій найліпше розвивають ся Стрий, Тернопіль, Станиславів і Бучач. Стрийська філія крім гімнастики в товаристві веде також повний нагляд над розвитком пожарних філій в приділенім їй окрузі: Стрий-Дрогобич-Калуш-Жидачів. Гімнаст. філія «Сокола» в Тернополі зосередоточила свою діяльність до гімнастики і до збирання фондів на будову власного дому. В обох сих змаганнях філія може бути взірцем для всіх інших товариств. З виданого нею звіту за 1905. рік показує ся, що філія устроїла два публичні гімнастичні вечери, про які фахова критика висловила ся з повним признанем для вправляючих і їх провідника п. Дигдалевича. Вправи відбували ся правильно в салі «Міщанського Брацтва» а учацало на них 28 членів, 24 пань, 26 учеників, 22 ремісників, 20 міщанських хлопців, 356 учеників рускої гімназії і 24 учеників учит. семінарії. Кожний рід вправляв по кілька годин тижнево, а разом займали вправи 24 годин в тижни. Ся реальна праця старшини тернопільського «Сокола» зеднала єму прихильність в широких кругах Тернопільців, чого доказом поважне число членів, яке дійшло до 156, і громадна участь тернопільських Русинів на пописах і фестивалях тої філії, з яких дохід виносив 1650-27 К. Загальний оборот касовий в 1905 р. дійшов до квоти 4577-49 К. Решту чистого доходу, яка лишала ся по оплаченю господарських видатків, дописувано до фонду будови дому, так що той фонд побільшив ся квотою 1123 К і виносить тепер 3309-38 К та дає запоруку, що тернопільський «Сокіл» прийде в найближших роках до власної сокілївї. Філія задумувала також справити прапор товариства, однак не дістала з матерного товариства взірця руского гербу: льва. Свій намір буде могла виконати філія в сім році, бо львівський «Сокіл» видобув вже первісний взорець руского льва з міського архіву у Львові завдяки ласкавій помочи директора архіву д-ра Чоловського.

На основі припорученя львівського «Сокола» мала філія займатися організацією пожарних «Соколів» в окрузі Тернопіль-Збараж-Скалат. Ся задачу сповнила після сил, а не могла їй вповні відповісти задля недостатку членів обзавомлених з пожарництвом. За те висилано своїх делегатів на збори пожарних філій до Буцнева і Коршилівки, де відпоручники львівського «Сокола» пер-водили курси пожарництва. В сім році задумє львівський «Сокіл» устроїти в Тернополі курсе пожарництва для інструкторів і тим чинном уможливити тернопільському «Соколови» вложити в свою програму діяльність около розвитку пожарних філій в Тернопільщині. Образ річного звіту філії «Сокола» в Тернополі представляє ся одним словом — гарно і лише бажатиб, аби і інші гімнастичні філії розвивали ся так успішно. У нас розвиток Сокілства сягає ледви три літа взад, хоч львів. «Сокіл» оснований тому 12 літ. Мимо так короткого часу руске Сокілство що до числа і що до змісту діяльності представляє ся імпонуєчо, бо числить до 20.000 членів і є одною з найсильніших народних організацій.

— Депутация буковинських Русинів під проводом пос. Василька була дня 28. с. м. на авдієнції у цїсаря і вручила монархови меморіал з жалобами покривдження буковинських Русинів на церковнім поли.

— До Палестини! З Царгороду доносять, що султан звіс заборону видану перед 23 роками в справі заборони Жидам поселяти ся

в Палестині на довше як три місяці. Тепер Жидам отверта дорога до рідного краю, за яким вони так тужать, і є надія, що немало їх перенесе ся до своєї вітчизни. До тепер виїздили до Палестини лише дуже старі Жида, що бажали вложити свої кости побіч своїх предків.

— Демонстрації в Букарешті. Оводі вечером зібрало ся перед міским народним театром в Букарешті поверх 1½ тисячки студентів і демонстрували проти аматорского представлення у французским язичі. Представленє перервано, а поліція і військо розігнали демонстрантів. Розрухи перенесли ся зперед театру до рестаурацій і каварень, де студенти наробили много шкоди, а 170 осіб ранено. Власти зарядили слідство. Студенти вислали до французского посольства в Букарешті депутацію, котра запевнила посла, що демонстрації не звертали ся проти французского язика, але проти тої частини румунської суспільности, котра гордить рідною мовою а уживає чужого язика.

— Телеграф без дроту придав би ся Росії більше чим иншим державам з огляду на розрухи і евентуальні перетинання дротів. В ціли заведена в цілій Росії бездротного телеграфу, сироваджено вже до Петербурга Марковію і поручено єму завяти ся інсталацією свого винаходу.

— Зелізниче полученє Азії з Америкою. Делегована російским правительством комісія зачала обради над проєктом полученя Азії з

Америкою. Проєкт полученя випрацював французский інжінер Ліак де Льобен. Проєкт представляє ся загально так: полученє із сибірскою залізничою дорогою має бути коло Канека. Звідти має йти дорога до Киреньска попри Якутск через Вершне-Колиме, а звідти на найдальший кінчик Східної Азії. Дальше має йти дорога підземним тунелем пооді пролив Берінга. Американські промисловці забезпечили собі значні користи. І так мають вони мати право на неподільне визискуванє краю на 12 кільом. по обох боках дороги. Росія застерегла собі лиш деякі права: удержуванє поліції, церков, збиранє податків ітд. Концесії уділено на девять-десять літ а по тім часі переходить право експлюатації в руки російского правительства. Росія може закупити залізницю вже в 36 літ по єї отвореню.

Телеграми

в дня 30. марця 1906.

Петербург. В місті ходить чутка, що царевич Алексей тяжко занедужав.

Прага Орган чеських аграрників Venkov доносить, що міністер др. Пентак має подати ся до димісії.

Льондон. Оводі прийав Сьв. Отець в Римі на авдієнції американського мільонера Моргана. В Льондоні говорять, що ті відвідини лучать ся з заплаатою Сп. Державами 1,400.000 фр. за конфіскаату церковних дібр на Филиппинах.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. січня 1906 після середно-европейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 140, 5-45, 9-10*
« Кракова	2-31*, 6.—, 8-50, 130, 5-23, 8-40, 9-50*
« Підволочиск	7-20, 11-55, 2-30, 10-20, 5-0, 10-20*
« Лавочного	7-29, 11-45, 10-50*
« Рави рускої	7-50
« Станиславова	8-05
« Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
« Яворова	8-18, 4-32
« Коломиї	10-05
« Ряшева	10-35
« Тухлі	3-45 (від 15/6 до 30/9)
« Белзця	5—

На Підзамче.

« Підволочиск	7.—, 2-15, 5-15, 10-2*, 11-34
Зі Львова з головного двірця відходять:	
До Кракова	2-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35* 11.—*

« Іцкан	2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
« Підволочиск	6-0, 10-55, 2—, 9—*, 11-05*
« Яворова	6-55, 5-58
« Лавочного	7-30, 2-57, 6-25*
« Самбора	9—, 4-20, 10-55*
« Белзця	11-10
« Ряшева	4-10
« Коломиї	5-50
« Рави рускої	7-30*
« Перемишля	10-05* (від 1/5 до 30/0) Хирова Ясла
« Стрия	11-10*

З Підзамча:

« Підволочиск	6-43, 11-15, 2-13, 9-23*, 1-24*
---------------	---------------------------------

Примітка. Поїзди поспішні друковані є черенками товстими; поїзди вічні є зазначені звязкою. Пору вічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники, розклади їзди ітд. можна набувати через цілий день в міским бюрі п. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.
від 15. до 1. лютого 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятницї High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9.

Заступників поважних і оборотних приймає асекураційне (життєве) товариство. Докладні оферти під «Оборотний» restante Львів. (1—3)

За певну і добру льокацію поручаємось

- 4½% листи гіпотечні
 - 4% листи гіпотечні
 - 5% листи гіпотечні преміовані
 - 4% листи Товариства кредитового земского
 - 4% і 4½% листи Банку кравого
 - 4% позичку краву
 - 4% облигації провінаційні і всілякі ренти державні
- Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшим курсі деннім.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. анц.

БАНКУ Гіпотечного.

Передплата виносить:

- річно 8 К.
- піврічно 4 К.
- чвертьрічно 2 К.

Поодинокє число коштує 40 сот.

Адреса редакції і адміністрації: Львів, ул. Академічна ч. 8.

